



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 28/09-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. januára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 173/2007, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. decembra 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 173/2007.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ okresnému súdu podal žalobu 31. júla 2007. Okresný súd do podania sťažnosti ústavnému súdu nerozhodol, v dôsledku čoho v konaní vznikli zbytočné prietahy bez jeho zavinenia, preto žiada, aby ústavný súd vyslovil tento nález:

„Okresný súd Bratislava II porušuje základné práva D. B. garantovaného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 medzinárodného dohovoru o základných ľudských právach, v konaní 16 C/173/2007.

Okresný súd Bratislava II je povinný konať bez ďalších zbytočných prietahov a je povinný zabezpečiť všetky dôkazy za účelom spravodlivého súdneho konania v konaní 16 C/173/2007.

Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť D. B. sumu 1,000.000,- Sk za sústavné porušovanie jeho základných práv v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu ÚS SR.

Okresný súd zaplatí trovy advokátovi v konaní.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

V sťažnosti sťažovateľ uvádza, že „... OS BA II však už pravidelne nemá záujem o spravodlivé súdne konanie, ale doslova hiri mafiánskym vyčíňaním...“. V dôvodoch

sťažnosti ďalej uvádza: „... *Okresný súd má elementárne problémy s výkonom súdnictva. Komando sudcov doslova kypí vlastnosťami ako je brutálne porušovanie práv, nadržovanie korupčníkovi, odmietanie základných prvkov spravodlivosti a hírenie bezduchým rozhodovaním, prekrucovaním skutkového stavu... t. j. ide o kriminálny výkon súdnictva v Slovenskej republike.*“

Podanie sťažovateľa, ako je už uvedené, obsahovalo urážlivé výroky na adresu súdu, na sudcovský stav, bolo dehonestujúce a obsahovalo neopodstatnené obvinenia s náznakom kriminálnej činnosti súdu.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu účastníka poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

V prípade hrubo neslušného a urážlivého obsahu takéhoto návrhu môže byť takýto návrh odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, ak záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými vo svojich podaniach prekročil hranicu normálnej kritiky a hrubo uráža všeobecný súd, resp. jeho sudcov, a to v rozpore s princípmi zachovávanía elementárnej úcty k sudcom všeobecných súdov.

Správanie sťažovateľa podľa názoru ústavného súdu možno označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takého práva.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti a na okolnosti prípadu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom

predpísaných náležitostí, ktorých súčasťou je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní, a z toho dôvodu bolo už bezpredmetné rozhodovať o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2009